

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 176/2023
13.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужље АА из ..., чији је пуномоћник Јово Ђекић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради дуга, одлучујући о предлогу за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 13.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Смедереву за поступање у предмету Вишег суда у Београду Гж 24420/21.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 125/15 од 17.04.2019. године одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљи на име дуга исплати износ од 223.500,00 динара са законском затезном каматом од 02.08.2013. године и да јој накнади трошкове поступка, док је обавезана тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате. Против наведене пресуде тужиља је изјавила жалбу Вишем суду у Београду.

Виши суд у Београду је, уз допис Гж 24420/21 од 17.05.2023. године, доставио списе Врховном суду са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалби тужиље, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, јер је Виши суд у Београду истовремено и означен као тужени у предметном спору.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 и 10/2023 у даљем тексту: ЗПП), прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог

члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду да је жалба у овом спору изјављена Вишем суду у Београду, који је истовремено у предметном спору означен и као тужени, то по налажењу Врховног суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалби тужиље, а у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03, 5/05 и 7/05, „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 12/10 и 10/15).

Из наведених разлога, на основу члана 62. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић